

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/52/2017
Identifikačné číslo spisu: 2113204805
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2113204805.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: REKORD, spol. s r.o., so sídlom Coburgova 84, Trnava, IČO: 34 115 951, právne zastúpený JUDr. Timotejom Minarovičom, advokátom, so sídlom A. Žarnova 1, Trnava, proti žalovanému: A-MONT, spol. s r.o., so sídlom Věterná 17, Trnava, IČO: 36 265 748, právne zastúpený ADVOKÁTSKOU A ZNÁMKOVOU KANCELÁRIOU s.r.o., so sídlom Vajanského 28, Trnava, za ktorú koná JUDr. Andrea Kubányová, advokátka, o zaplatenie 4.743,18 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cb/40/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/47/2015-188 z 30. marca 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 36Cb/40/2013-161 zo 04.02.2015 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 284, 50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1 287,87 eur.

2. Súd prvej inštancie mal zo zhodných výpovedí účastníkov konania preukázané, že dňa 14. júla 2011 uzatvorili žalobca ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ písomnú zmluvu o dielo č. 11TT-607B, predmetom ktorej bola výroba a montáž plastových okien a dverí za cenu 25.054,78 eur, pričom cena zahŕňala aj dopravu. Dňa 14.07.2011 vystavil žalovaný žalobcovi zálohovú faktúru č. 2011/129 na sumu 15.000 eur, ktorú dňa 20.07.2011 žalovaný zaplatil. Po dokončení diela zmluvné strany zhodne ustálili, že dielo bolo vykonané v hodnote 10.256,82 eur. Z uvedeného dôvodu vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi z prijatej zálohy preplatok vo výške 4.743,18 eur, ktorý bol žalovaným zúčtovaný faktúrou č. 2011/320 zo dňa 07. decembra 2011, splatnou 14. decembra 2011. Žalobca sa v danom konaní domáhal od žalovaného zaplatenia predmetnej pohľadávky, ktorú žalovaný uznával a v konaní ani nepopieral, avšak sa bránil tým, že predmetná pohľadávka zanikla započítaním. Ďalej medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 14. júla 2011 uzatvorili žalobca, ako objednávateľ, a žalovaný, ako zhotoviteľ, ďalšiu písomnú zmluvu o dielo č. 11TT-614, predmetom ktorej bola výroba a montáž plastových a hliníkových okien, dverí za cenu 36.228,20 eur, pričom cena zahŕňala aj dopravu. Žalovaný vystavil

žalobcovi zálohovú faktúru na sumu 21.800 eur, ktorú žalobca zaplatil. Po dokončení diela zmluvné strany zhodne ustálili konečnú cenu diela vo výške 35.908,78 eur a žalovaný vystavil dňa 08. novembra 2011 faktúru č. 2011/267, splatnú 11. novembra 2011, na úhradu rozdielu vo výške 14.108,78 eur (35.908,78 eur - 21.800 eur). Žalobca dňa 25. novembra 2011 uhradil ešte sumu 8.000 eur. Žalovaný v konaní tvrdil, že zvyšok vo výške 6.108,78 eur predstavuje jeho pohľadávku voči žalobcovi, ktorú si započítal voči pohľadávke žalobcu uplatnenej v danom konaní, žalobca v konaní odmietal vznik predmetnej pohľadávky žalovaného.

3. Medzi stranami zostalo v konaní sporné, či žalovanému vznikla pohľadávka zo zmluvy o dielo č. 11TT-614 vo výške 6.108,78 eur, ktorú si žalovaný následne v časti 4.743,18 eur započítal voči pohľadávke žalobcu, ktorá mu vznikla voči žalovanému titulom zmluvy o dielo č. 11TT-607B. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanému nárok na zaplatenie sumy 6.108,78 eur nevznikol, nakoľko dielo zo zmluvy č. 11TT-614 nebolo riadne dokončené a odovzdané. Dielo realizoval žalovaný s vadami, ktoré ním doposiaľ neboli všetky odstránené a to aj napriek viacerým reklamáciám. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že dielo riadne dokončil a odovzdal. Pripustil, že na diele sa vyskytli nejaké vady, ktoré však boli odstránené a zdôraznil, že dielo je už užívané. Žalovaný v konaní tvrdil, že žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobcom uplatnená pohľadávka vo výške 4.743,18 eur zanikla ešte pred podaním žaloby dňa 14. decembra 2011 jednostranným zápočtom s pohľadávkou žalovaného vo výške 6.108,78 eur.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že v tejto súvislosti boli zásadnými a rozhodnými dôkazmi preukazujúcimi riadne vykonanie, dokončenie a odovzdanie diela, dodacie listy a preberacie protokoly zo dňa 15.08.2011, 09.09.2011, 05.10.2011 a 08.10.2011 (ďalej len „preberacie protokoly“), ktoré preukazujú dodanie tovaru žalovaným a jeho montáž. Zodpovedný zástupca žalovaného (na to poverený) potvrdil svojim podpisom riadne dodanie v jednotlivých dodacích listoch špecifikovaného tovaru a taktiež aj jeho riadnu montáž, s výnimkou preberacieho protokolu zo dňa 15.08.2011, ktorý obsahuje zápis „zoznam závad a nedorobkov“, ktoré však boli následne žalovaným odstránené. Žalobca v konaní tvrdil, že išlo len o čiastkové preberacie protokoly a podľa jeho názoru konečný preberací protokol, potvrdzujúci protokolárne odovzdanie diela doposiaľ, pre neodstránené pretrvávajúce vady, vypracovaný nebol, dielo tak doposiaľ nebolo žalovaným odovzdané a žalovanému ani preto nevznikol nárok na pohľadávku doplatku zvyšku ceny diela v sume 6.108,78 eur. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, že sa strany dohodli na vyhotovení ešte ďalšieho, osobitného „konečného“ preberacieho protokolu, a že jednotlivé čiastkové preberacie protokoly, vyhotovované v jednotlivých štádiách realizácie diela by neboli dostačujúce a konečné. Preto tvrdenia žalobcu o nutnosti vyhotovenia konečného protokolu, ktorý by podmieňoval konečné odovzdanie diela a jeho povinnosť zaplatiť zvyšok ceny diela nevyzneli presvedčivo a ani neboli dostatočne preukázané. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalovaný predložením listinných dôkazov, a to preberacích protokolov dostatočne hodnoverne preukázal odovzdanie a vykonanie diela, či už v jednotlivých štádiách, ako aj jeho konečné odovzdanie, a nevidel potrebu ešte nejakého ďalšieho „konečného“ osobitného odovzdávania diela. Súd prvej inštancie zdôraznil, že zhotoviteľovi právo na zaplatenie ceny diela vzniká v čase dohodnutom v zmluve a tomu zodpovedá povinnosť objednávateľa, ktorý musí v tom čase cenu diela zaplatiť. Pokiaľ nie je takýto čas dohodnutý, nárok na cenu diela vzniká vykonaním diela. Vykonaním diela sa rozumie jeho riadne ukončenie a včasné odovzdanie objednávateľovi. Bežným spôsobom odovzdania diela je jeho odovzdanie spolu s vyhotovením zápisnice. Ak k odovzdaniu diela nedôjde týmto spôsobom (bez ohľadu na dôvody), Obchodný zákonník umožňuje ďalší spôsob splnenia povinnosti zhotoviteľa, a to umožnenie nakladať s predmetom diela objednávateľovi. V danom prípade nebolo medzi stranami sporné, že dielo je už po vykonaní užívané. Žalovaný, ako zhotoviteľ, si tak splnil týmto spôsobom svoje povinnosti a zároveň tým žalovanému vznikla povinnosť uhradiť cenu diela. Ďalším dôvodom (okrem riadneho protokolárneho odovzdania diela), pre ktorý žalobca neuznával vznik pohľadávky žalobcu zo zmluvy o dielo č. 11TT-614, bolo jeho tvrdenie, že dielo nebolo vykonané riadne, ale s vadami. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní bolo bez pochybností a hodnoverne preukázané iba reklamovanie a odstránenie väd (do odovzdania diela) na preberacom protokole zo dňa 15.08.2011 a zvyšnú reklamáciu zo strany žalobcu tak súd vyhodnotil ako reklamáciu po odovzdaní diela v záručnej lehote. Žalovaný bezpochyby nesie zodpovednosť aj za prípadné ďalšie neskôr zistené vady diela a s tým súvisiace zákonné nároky žalobcu, čo však nemožno, bez ďalšieho spájať s nárokom žalovaného na zaplatenie ceny riadne odovzdaného a vykonaného diela (opak nebol preukázaný). Žalobca taktiež v konaní ani nepreukazoval, že by si napr.

uplatňoval nejakú zľavu z ceny diela v dôsledku väd diela, čo by súd mal prípadne zohľadňovať pri posúdení výšky pohľadávky žalovaného na zaplatenie ceny diela. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalovanému vznikol nárok na úhradu celej končenej ceny diela 35.908,78 eur. Nakoľko žalobca uhradil z tejto sumy spolu 29.800 eur (21.000 eur + 8.000 eur), predstavuje pohľadávka žalovaného voči žalobcovi sumu 6.108,78 eur. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že predmetnú pohľadávku si započítal voči pohľadávke žalobcu uplatnenej v danom konaní. Strany zhodne uviedli, že žalovaný adresoval žalobcovi jednostranné písomné započítanie zo dňa 08.12.2011, ktorým si započítal svoju pohľadávku splatnú dňa 11.11.2011 voči žalovanému v sume 6.108,78 eur, titulom zmluvy o dielo č. 11TT-614, voči pohľadávke žalobcu splatnej dňa 14.12.2011 v sume 4.743,18 eur, titulom zmluvy o dielo č. 11TT-607B, a to v časti, v ktorej sa vzájomne kryjú, ktoré započítanie bolo žalobcovi riadne doručené. Na základe toho mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný si platne a účinne v zmysle § 358 a nasl. Obchodného zákonníka započítal svoju existujúcu pohľadávku voči žalobcovi vo výške 4.743,18 eur s existujúcou pohľadávkou žalobcu voči žalovanému vo výške 4.743,18 eur, čím pohľadávka žalobcu zanikla. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p.

5. O odvolaní žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/47/2015 - 188 zo dňa 30. marca 2017 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí krajský súd uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nebolo potrebné vyhotovenie ešte ďalšieho konečného protokolu, ako to namietal žalobca, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by sa strany na tom dohodli. Z preberacích protokolov (na čl. 47 až 50) vôbec nevyplýva, ktoré výrobky mali byť žalovaným odovzdané a žalobcom prevzaté bez závad a v požadovanej kvalite, nakoľko ani v jednom z týchto preberacích protokolov nie sú označené žiadne výrobky a teda tieto preberacie protokoly nemožno považovať za relevantný dôkaz na preukázanie tvrdenia o riadnom prevzatí diela v zmysle zmluvy o dielo č. 11TT-614. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň nevyplýva, ktoré konkrétne vady diela boli žalobcom uplatnené v rámci reklamácie, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako reklamáciu v záručnej dobe, ktorá reklamácia podľa názoru súdu prvej inštancie nemohla ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že dielo podľa zmluvy o dielo č. 11TT-614 bolo zo strany žalovaného vykonané v dostatočnej kvalite v zmysle zmluvy o dielo, keďže z preberacích protokolov, na ktoré poukazuje v odôvodnení, to nevyplýva. Odvolací súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že si riadne splnil svoju povinnosť dodať žalobcovi dielo podľa zmluvy o dielo č. 11TT-614 v dohodnutej kvalite, keď sám žalobca namietal vady diela reklamáciou zo dňa 15.12.2011. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na ust. § 564 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pri vadách diela platia primerane § 436 až § 441 a na ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého do odstránenia väd nie je kupujúci povinný platiť časť kúpnej ceny, ktorá by zodpovedala jeho nároku na zľavu, ak by vady neboli odstránené, a to aj v prípade, ak si kupujúci neuplatnil nárok na zľavu z kúpnej ceny. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vyhodnotil záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti zániku pohľadávky žalobcu voči žalovanému titulom zmluvy o dielo č. 11TT-607B s pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi titulom zmluvy o dielo č. 11TT-614 započítaním za predčasný a nevyplývajúci z vykonaného dokazovania. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je preto nepreskúmateľné a nevyplýva z neho vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a jeho právnymi závermi. Nedostatočným odôvodnením rozhodnutia došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v dôsledku čoho bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej C. s. p.).

7. Podľa dovolateľa odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaný dodaciami a preberacími protokolmi zo dňa 15.8., 9.9., 5.10. a 8.10.2011 preukázal riadne dodanie diela a že nie je potreba ďalšieho konečného protokolu, keďže sa strany na ňom nedohodli. Odvolací súd nepovažoval preberacie protokoly za relevantný dôkaz na preukázanie tvrdenia o riadnom odovzdaní diela v zmysle Zmluvy o dielo č. 11TT-614. S týmto názorom nemožno súhlasiť, keďže ako vyplýva z celého priebehu konania, vrátane výpovede svedka B. F. O. na pojednávaní dňa 30.10.2013, ktorý potvrdil, že pri dodávaní tovaru boli predkladané ako

dodacie listy tak aj preberacie protokoly, ktoré aj podpísal. Svedok potvrdil to, čo vyplýva aj z predložených dodacích listov a preberacích protokolov.

8. Podľa odvolacieho súdu z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, ktoré konkrétne vady diela boli žalobcom uplatnené v rámci reklamácie, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako reklamáciu v záručnej dobe a ktorá nemohla ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vyčerpávajúco opisuje jednotlivé dodacie listy a preberacie protokoly, ich obsah vrátane vád menovaných v preberacom protokole z 15.08.2011. Žalovaný preto nerozumie konštatovaniu odvolacieho súdu, podľa ktorého je odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a nevyplýva z neho vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a jeho právnymi závermi. Keďže súd prvej inštancie je viazaný, aby postupoval spôsobom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a zároveň je viazaný jeho právnym názorom, žalovaný pri zotrvaní právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu nemá zachovaný jeden zo základných princípov súdneho konania a to právnu istotu rozhodnutia sporu v súlade s platnou legislatívou.

9. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že podľa odvolacieho súdu z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, na základe čoho dospel súd k záveru, že dielo podľa zmluvy o dielo č. 11TT-614 bolo zo strany žalovaného vykonané v dostatočnej kvalite. Z preberacích protokolov však vyplýva a objednávateľ ich aj podpisom potvrdil, že objednané výrobky prevzal bez závad s výnimkou vád menovaných v protokole z 15.08.2011, ktoré však bolo 18.11.2011 odstránené. Odvolací súd tiež považoval záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti zániku pohľadávky žalobcu voči žalovanému započítaním za predčasný a nevyplývajúci z vykonaného dokazovania. Započítanie pohľadávok v tomto prípade ako jednostranný právny úkon, predstavoval prejav vôle žalovaného započítať v ňom presne špecifikované pohľadávky. Započítací prejav bol zrozumiteľný a určitý. Svoje rozhodnutie vo veci započítania súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vysvetlil a založil ho na vykonanom dokazovaní. V konaní mal žalobca dostatočný priestor na predloženie dôkazov.

10. Keďže súd prvej inštancie je viazaný postupovať spôsobom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a zároveň je viazaný jeho právnym názorom, žalovaný by pri zotrvaní právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nemal zachovaný jeden zo základných princípov súdneho konania, a to právnu istotu rozhodnutia súdu v súlade s platnou legislatívou. Podľa žalovaného by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže by nedodržanie zásad sporového konania v odvolacom konaní zabránilo vyhodnoteniu veci tak, ako je to možné pri posúdení platnej legislatívy a doterajšieho rozhodovania súdnych autorít očakávať.

11. Navrhuje, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

12. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 424 C. s. p.) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

14. Dovolanie žalovaného bolo podané 25. júla 2017. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

15. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia dovolací súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody, podľa zákona účinného v čase podania dovolania.

16. Žalovaný odôvodnil prípustnosť dovolania ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je

dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo možno zaručiť v civilnom súdnom konaní len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za existencie ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť o veci samej, čo platí pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Preto ak by dovolací súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnej rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (sp. zn. II.ÚS 172/03).

18. Podľa žalovaného je dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. z dôvodu, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a keďže jeho právnym názorom je súd prvej inštancie viazaný, došlo by v ďalšom konaní k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

19. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojho práva na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý proces ale nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s právnym názorom strany, a aby rozhodol v súlade s jej požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenie ňou navrhovaných dôkazov a dožadovať sa navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (IV.ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03).

20. V predmetnej veci odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 C. s. p.).Rozhodnutím odvolacieho súdu nedošlo ku skončeniu konania vo veci, vymedzenej žalobou. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je preto rozhodnutím, ktorým sa konanie v predmetnej veci končí, v dôsledku čoho nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania, uvedená v ustanovení § 420 C. s. p.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.